

Celine Dion - Then you look at me - Bicentennial Man

2011.mars.11

Ukens Utvalgte:

Det har tydelig vært vanskelig å få rettigheten til å lave musikk eller film til konseptet 'I, robot'. Et tilfelle har det dog vært etter Asimovs bortgang. Filmen 'The Bicentennial Man' er basert på romanen med samme navn. Senere ble oppfølgeren 'The Positronic Man' skrevet, som er, i en variant, lavet som en personifisert film. Filmen heter Bicentennial Man med ingen ringere enn Robin Williams som androiden NDR-113, alias Andrew. I denne sammenheng kan jo filmen 'I, Robot', med Will Smith, også nevnes. Den har utvilsomt basert seg på hovedfundamentene til Asimov, selvom det benektes av opphavsrettslige årsaker.

Som Startrek's Data er Andrew bundet til alle 3+2 Laws of Robotics. Men Andrew har et unikt avvik som gir tilnærmet menneskelige kvaliteter som samvittighet, kreativitet og kjærlighet. Det er selvfølgelig fiksjon, men det gir historien et godt human-filosofisk perspektiv. Andrew utvikler seg ved å få retten til valg og familie, for så å hevde retten til selvstendighet, egenutvikling, og til sist retten til å dø. Kun ved å dø kunne hans liv bli juridisk anerkjent. (Det må ha vært litt av en luring, den dommeren.) I virkelighetens verden er det viktige med historien at den hjelper oss med å re-tenke våres viktigste ideer om hva det vil si å være menneske.

(Bemerkning til forrige ukes UU. Rigtignok var Asimov en usedvanlig produktiv forfatter, men forrige ukes omtale skulle det hete "skrevet og redigert bortimot 500 bøker".)

... og Celine Dion – hva kan man si? Hun er utvilsomt usedvanlig dyktig innen sin genre. For meg lyder det som en helt ok musikalsk fremførelse til filmen, - så som filmen er en helt ok fremførelse av boken.

Celine Dion - Then you look at me - Bicentennial Man

<http://www.youtube.com/watch?v=iAnTp7cHEHE>